

ærede Landbrugsministers Handlinger ikke altid har staaet i Overensstemmelse med hans Ord. Jeg vil da haabe, at den Fremtid, der kommer, maa vise, at Handlingerne bliver af en saadan Art, at man med Rette kan sige, at under Hensyn til alle foreliggende Forhold gør man det for Erhvervs-situationen bedst mulige.

Anden Næstformand (Purkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har bedt om Ordet for fjerde Gang under denne Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet.

Rode: Jeg skal gøre det ganske kort, men det er mig ikke muligt i een kort Bemærkning at henvende mig til 3 højtærede Ministre, hvis Sind alle sammen er kommet i den mest rystede Bevægelse; jeg maa sige, at efterhaanden var Synet af disse 3 Ministre ophøjet; da til sidst det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sluttede sig til Rækken af de forargede, synes jeg dog, at Modsætningen til det ophøjede fremkom.

Den højtærede Indenrigsminister Hr. Kragh sagde til mig, at det var umuligt at faa Trustloven igennem i Rigsdagen, det viste Kendsgerningerne. Nej, det viser Kendsgerningerne aldeles ikke; det har været muligt at faa Tilslutning til Trustloven i dette Tings Venstre, og naar det ikke har været muligt at faa Venstre i Landstinget til at gaa med, er det bl. a., fordi den højtærede Indenrigsminister ikke vil det; i alt Fald er det min Opfattelse, at det høje Folketing tidligere har vist, at den Omstændighed, at der er Vanskeligheder i Landstinget, ikke har holdt dette tilbage fra at gentage sit Krav om Gennemførelse af en vis Lovgivning. Den højtærede Indenrigsminister vendte tilbage til den politiske Episode under den bevægede Tid omkring Oktober og var nu meget vred over denne Sag. Jeg kan kun sige, at da paagældende Oplysning blev mig meddelt, var det mit Indtryk, at det var en fuldkommen officiel Ting, bl. a. fordi det blev sagt mig, at det var paa den højtærede Statsministers Opfordring, at den højtærede Indenrigsminister foretog det omtalte Skridt. Jeg maa ogsaa sige, at da den højtærede Indenrigsminister, efter at jeg havde fremsat den Bemærkning, første Gang henkastet til Oplysning om, hvordan Forholdene havde været, et Par Gange spurgte mig, hvorfra jeg havde Oplysningen — hvortil jeg sagde, at det kunde jeg ikke sige

den højtærede Minister —, fik jeg et levende Indtryk af, at selve den Kendsgerning, at den højtærede Statsminister havde opgivet Stillingen, ikke var urigtig; men i den Henseende har jeg maaske taget fejl af den højtærede Indenrigsminister, han behandlede den Gang disse Forhold ret spøgefuldt. Efter at den højtærede Indenrigsminister saa havde modsagt min Udtalelse her i Tinget før Pausen i Dag, fandt jeg det naturligt at spørge min Hjemmelsmand, om der skulde være et eller andet, hvori jeg havde misforstaaet ham, og han erklærede da under de mest kategoriske Former, at det var aldeles uomtvistelig rigtigt, hvad han havde meddelt mig. Nu har den højtærede Minister igen erklæret, at det er aldeles usandt. Jeg vilde ønske, jeg kunde tro den højtærede Indenrigsminister, men saa er jeg nødsaget til ikke at tro min Hjemmelsmand, og min Hjemmelsmand har jeg mere — hvad skal jeg sige — almindelig Anledning til at tro. Men efter den Foranledning, som den højtærede Indenrigsminister har givet, skal jeg selvfølgelig spørge min Hjemmelsmand, om han vil bemyndige mig til at sige, hvem den højtærede Indenrigsminister har forhandlet med udenfor dette Ting paa det Tidspunkt, hvor disse Affærer fandt Sted.

Den højtærede Trafikminister sagde, at han nu havde oplyst, hvorledes det hang sammen med Tallene paa de i Statsvirksomheder ansatte Tjenestemænd. Han har paa ingen Maade kunnet afkræfte de af mig givne Tal paa de Tjenestemænd, som er ansat i Statsvirksomhederne og har været der paa de forskellige Tidspunkter, thi disse Tal er uddraget af Statsbanernes Aarsberetninger og af Statistisk Departements Gennemgang af Finanslovene, ogsaa den sidste Finanslov. Disse Tal er fuldkommen officielle, og den højtærede Minister kan ikke afkræfte dem. Han har saa sagt, at der er medregnet løst ansatte. Det var det, jeg formodede maatte være Tilfældet. Men det giver aldeles ikke noget Bidrag til Belysning af det Spørgsmaal, der her er Tale om. Thi det er ganske klart, at naar man standser eller formindsker Arbejdet, kan man ogsaa begrænse Antallet af de løst ansatte, saaledes som bl. a. den sidste ærede Taler har paapeget. Men tilbage bliver da det besyndelige Forhold, at det Beløb, der søges paa indeværende Finanslov til løst ansatte af statistisk Departement, udregnes til at være lige saa stort, som det var for to Aar siden. Her er et ejendommeligt Forhold, som Finansudvalget maaske kan faa nogen Lejlighed til at beskæftige sig med og derigennem